

tigt at kigge på nogle af de ordninger, der hidtil mest har været brugt af de vellønnede, som der ikke længere er nogen begrundelse for, og som vi mener skal være med til at skabe den rigtige balance i forslaget.

Når vi har et ønske om at beskatte forurening og energiforbrug, siger det næsten sig selv, hvor det skal ske henne. Det skal ske ved at kigge på vores afgifter på energi og vores afgifter på forurening og sætte dem i vejret og sørge for, at de er tidssvarende og sørge for, at de også fremadrettet følger med i inflationsudviklingen.

Vi har derfor fundet en balance, en balance i forhold til miljøsigtet, en balance i forhold til fordelingssigtet og en balance, der sikrer, at vi letter og lemper målt på varig virkning for præcis det samme beløb sådan, at det er en fuldt finansieret skattereform. Og ja, en lavere marginalskat betyder størst gevinst til de højestlønnede. Men kigger man på, hvor det er, man får den samfundsmæssige nytte ud af en skattereform som den her, ser man, at det er i form af det ekstra arbejdsudbud, der kommer; det er det, at danskerne ønsker at arbejde lidt længere, at man ønsker at være længere tid på arbejdsmarkedet eller har motivationen til at tage en uddannelse, der gør, at man bliver mere vellønnet, mere produktiv. Det er netop for at sikre et stort arbejdsudbud i den her skattereform og dermed sikre et bidrag, som jeg skal komme tilbage til, til sikring af velfærden, at vi har kigget på grænsen for topskatten og netop i høj grad har kigget på at afskaffe mellemskatten.

Kl. 20:18

Jeg synes, at diskussionen om, hvem der vinder og taber ved skattereformen her, er at vende skattespørgsmålet på hovedet. Jeg synes, udgangspunktet må være, at danskerne har ret til det, de selv tjener – ikke hvad de måtte få af ændringer i forhold til det nuværende system, men hvad de betaler i forhold til den værdi, de skaber. Hvis man i stedet for at måle ud fra en tankegang om, at de værdier, der skabes i Danmark, tilhører staten, i stedet måler ud fra en tankegang om, at værdier, der skabes, tilhører dem, der skaber dem – ja, så er det sådan, at de 10 pct. bedst lønnede i Danmark i dag betaler 11 gange mere i skat end de 10 pct. med de laveste indkomster, og efter vedtagelsen af skattereformen betaler de 10 pct. rigeste 10,9 gange mere end de 10 pct. med de laveste indkomster. Der er altså et markant større, solidarisk bidrag fra de mest vellønnede i Danmark i dag, og det er der også efter skattereformen.

Vi havde i forbindelse med skattereformens tilblivelse, særlig i perioden fra Carsten Koch præsenterede Skattekommissionens udspil, og til aftalen blev indgået, en diskussion om bolig-ejerne. Jeg vil gerne understrege, at vi har sikret boligejerne ganske godt mod pludselige ændringer i deres økonomi, og det har vi gjort med fire initiativer. For det første og som det vigtigste fortsætter ejendomsværdiskattestoppet naturligvis fuldstændig uændret i forhold til det, det har gjort, lige siden regeringen trådte til i november 2001.

For det andet har vi fastholdt den høje fradragsværdi der renteudgifter op til 100.000 kr. for et ægtepar og 50.000 kr. for enlige. I modsætning til det, hr. Niels Helveg Petersen udlagde det som, er det faktisk et socialt afbalanceret forslag, for det betyder netop, at det alene er folk med store gældsposter – typisk folk der har købt store huse – der mærker faldet i fradragsværdien. Det er altså med til at afbalancere fordelingsvirkningerne i forhold til det, Carsten Koch og Skattekommissionen foreslog, og ikke det modsatte, som hr. Niels Helveg Petersen fremførte. Det er med til at sikre, at rigtig mange danskere ikke mærker en lavere fradragsværdi.

For det tredje har vi indført en langsom indfasning af faldet i fradragsværdi, hvilket betyder, at langt de fleste danskere vil have rig mulighed for at kunne tilpasse sig de nye og kommende fradragsmuligheder og ikke pludselig oplever en stor ændring i deres økonomi.

For det fjerde har vi lavet en kompensationsmodel, der siger, at hvis værdien af de lavere fradragssatser for renter og ligningsmæssige fradrag gør, at det, man så at sige taber på den side af skattereformen, er større end det, man vinder på indkomstskattelettelserne, betaler vi forskellen. Vi kompenserer altså, og dermed er der frem til 2019 skabt en fuld afdækning af boligejernes økonomi – en fuld sikring af, at vi her har et skattesystem, der sikrer, at boligejerne på baggrund af de ændringer, vi vedtager med skattepakken, ikke oplever at få en dårligere økonomi, når man kigger på fradragsretten for renter, ligningsmæssige fradrag og den lettelse, de får i indkomstskatten.

Fra regeringens side har vi fra starten sagt, at vi vil lave en grøn skattereform. På grund af den måde, som Folketinget og Skatteudvalget har valgt at tilrettelægge debatten på, sidder vi i den mærkelige situation, at vi diskuterer lettelserne i dag og skal diskutere finansieringerne i morgen og igen på næste torsdag. Men da det er en sam-